

blev staaende, indtil den Del af den, som var over Jorden, omsider raadnede bort.

Ved Ombygningen skal der være fundet et Stykke Tømmer med en latinsk Indskrift, Aarstal og Navn, som skal være 4-500 Aar gammelt.

Efter Birkedommer Bloms Død blev Gaarden bortfæstet til hans Søn Gustav Blom, som var Forpagter af Snedinge ved Holsteinborg. Gustav Blom døde 1880, og efter hans Enkes, Ida Louise Schönheyders Død 1888 fik deres Søn Harald Blom 1889 Gaarden i Fæste. Harald Blom afstod den 1897, og den bortfæstedes til Peder Nielsen fra Haagerup, hvis Søn Hans Aksel Nielsen nu besidder den.

Skregeskov.

En af Gaardene i Sallinge Bylav har siden Udskiftningen baaret Navnet Skregeskov. Men Navnet er flere Hundrede Aar ældre og brugtes tidligere om en Skov, som var Kirkejord til Vantinge Kirke og laa i det sydvestlige Hjørne af Vantinge Sogn ud mod Sallinge Aa ved Skellet mellem Vantinge og Sallinge Byers Jorder. Her strakte sig paa begge Sider af Skellet Sallinge Aas, der sikkert i Oldtiden og langt op i nyere Tid for største Delen har været beklædt med Skov. Øst for Skellet har Aasen en anseelig Bredde. Dens lerede og stive Jordbund egnede sig ikke godt til Dyrkning med den ældre Tids ufuldkomne Markredskaber, desuden laa den i Udkanten af Bymarken langt borte fra Byen, men til Skov var den vel skikket, og ovenpaa Banken og nedad Skraaningerne bredte sig Bøg og Eg, medens de lave og side Strækninger ned mod Aasen formodentlig har været bevokset med El.

Det er dette Skovparti, som fra gammel Tid kaldtes Skregeskov og var Kirkejord til Vantinge Kirke. Navnet betyder rimeligvis Skoven paa Skraaningen, paa Skred, Skredskov, der i Udtalen er blevet til Skregeskov.

Kirken og dens Jorder tilhørte siden Reformationen Kronen ligesom andre kirkelige Stiftelser, deriblandt Odense Hospital, og for at skaffe Hospitalet den fornødne Ildebrændsel besluttede Christian III at henlægge

24.
Skregeskov hertil og udstedte 22. Januar 1549 et Brev derom, hvori det hedder:

"Vi er komne i Forfaring, hvorledes at der ligger en Skov til Vantinge Kirke i Salling Herred, som kaldes Skregeskov, og deraf skal gives nogen Skyld til Kirken. Da paa det at de fattige, saare, syge Mennesker i vort almindelige Hospital i Onse kunde have Hjælp af samme Skov til Oldengjæld, Ildebrand og anden Del, have vi af synderlig Gunst undt, at samme Skov skal bruges til de fattiges bedste i forskrevne Hospital, indtil vi tilsige anderledes derom, dog at de fattiges Forstander aarlig skal udgive Afgiften til Vantinge Kirke."

1560 udstedte Frederik II. et lignende Brev om Skrege-Skov, der ogsaa senere kaldes Wantinge-Skov.

Den i Kongebrevet nævnte Skyld til Kirken maa være en Afgift for Brugen af den Agerjord og Græsning, der var ved Skoven, og af en Ansøgning fra Præsten i Nørre-Søby 1635 fremgaar det, at det er de Vantinge Mænd, som svarer Afgiften. Præsten skriver:

"... Først dersom eders kongelige Majestæt vilde naadigst forunde mig en Jord /: kaldes Sckregiskovff:/ beliggendes imellem mit Anneks Sogn Heden og Vantinge, af hvilken Jord Vantinge Mænd giver aarligen en Ørtug Havre til Nyborrig Slot, at jeg samme Jord maatte nyde kvit og fri, at gøre mig den saa nyttig som jeg kunde..."

Brevet er dateret Odense den 20. Nov. 1635 og underskrevet "Niels Lauritzøn Kiøbenhavn forudm Sanger, nu Præst i Sørbye."

Præsten fik dog ikke sin Ansøgning bevilget, Jorden er blevet ved Vantinge Bymænd, og 1641 fæster Knud Nielsen i Vantinge paa Bymændenes Vegne Græsningen i Skregeskov, som de hans Livstid skal nyde for en aarlig Afgift til Vantinge Kirke af 50 Daler.

Efter Enevældens Indførelse bortsolgtes meget af Krongodset, deriblandt ogsaa flere af Kirkerne, og 1678 solgtes Vantinge Kirke med al dens Tilliggende til Fjellebro, hvorfra den 4. Januar 1682 overdroges til Adolf Hans von Holsten paa Gelskov. Da von Holsten selv ønskede at bruge Kirkejorden Skrigeschou

"til Kirkens Tarv, Bedste og Gavn," tilbød han Fæsterne af Jorden, Vantinge Bymænd og Rasmus Møller i Sallingelunde Mølle, at tilbagebetale dem Indfæstningen, 4 Rdr., som

100
de havde betalt til Stiftsskriveren, og til sin Tid at levere dem Sæden eller Frøgælden igen, imod at de gav Afkald paa Jord og Grund. Men Vantinge Bymænd svarede,

At samme Jord Schrigeschou havde ligget til Vantinge By af Arilds Tid, at de havde fæstet den og modtog derfor ingen Fæstepenge men formodede, at de maatte nyde og bruge den, som de tilforn havde gjort.

Omsider gik de dog med til et Forlig, som blev sluttet Søndagen den 30. Juli 1682 og derefter skulde indføres i Tingbogen. Denne eksisterer ikke for den følgende Tid, og Forligets nærmere Indhold kendes derfor ikke, men af senere Steder, hvor Skregeskov omtales, fremgaar det, at de maa have givet Afkald paa Jorden.

1702 forklarede et Vidne paa Herredstinget i en Sag angaaende et Gærde, at

"Vantinge Mænd gærdede for Schreierschoufs Part, saa længe han kan mindes i nogle og tresindstyve Aar, imidlertid de har haft Schreierschou i Leje, indtil nu i Aar da Schreierschouf er tagen til Gelskov,"

og 4 & 6 Aar siden brugte Fru Ida Rathlou Schreierschouf til Græsning. Senere staves Navnet ogsaa Schregerschou og Schrigerschouf.

Mageskifte 1780.

Som denne Kirkejord laa inædt til Sallinge Bys Mark og var i Gelskovs Ejers Besiddelse, egnede den sig til et Mageskifte, naar det blev ønskeligt at faa Gelskovs Jordtilliggende foret. Det varede da heller ikke længe, efter at Gelskov 1773 havde faaet en ny Besidder, før Spørgsmaalet om en Forøgelse af Gaardens Jorder ved et Mageskifte med Sallinge By kom paa Tale. Det laa lige for at foretage Forøgelsen ved at faa den vestlige Del af Sallinge Gellerodsmark lagt ind under Gelskov imod Afgivelsen af Vantinge Kirkejord. I Maj Maaned 1780 opmaaltes Jorderne, først Vantinge Kirkejord, Skræderskov eller Skrædskov, som den kaldes, og derefter et tilsvarende Stykke af Gellerodsmarken. 12. Maj mødtes Vurderingsmændene, Landinspektøren, Godsforvalter Tolderlund paa Brobygaard og 6 Mænd fra Sallinge paa samtlige Sallinge Bymænds Vegne i Bjerregaard, hvor den afholdte Vurdering blev godkendt, og snart efter var Ombytningen tilendebragt.

Kirkejorden Skregeskov, der var paa 6 Tdr. 4 Skp. Hartkorn, var nu en Del af Sallinge Bymark. Den laa langt borte fra Byen, men nær ved Sallingelunde. Alligevel var Lundegaarden ikke tilfreds med, at Skregeskov foruden Jorden omkring Gaardene blev tilbudt dem, de vilde hellere have deres Jord i samtlige Bymarker som hidtil. Ved Udskiftningen 1795 blev Jorden henlagt til en af Gaardene i Sallinge (XI-19), som derefter blev udflyttet og fik Navnet Skregeskov. Tienden af Jorden blev fremdeles ved Vantinge, hvorfor Gelskovs Forpagter aarligt maatte svare Præsten i Espe 5 Rdr.